

Η Ανάσταση του Λαζάρου και η πορεία προς το εκούσιο σταυρικό πάθος του Κυρίου μας.

Σάββατο του Λαζάρου, Κυριακή τω Βαΐων, δυο σημαντικές και κομβικές ημέρες της εκκλησιαστικής ζωής της Ορθοδοξίας. Εορτές Δεσποτικές. Αναφερόμενες στο πρόσωπο του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού. Την Παρασκευή, παραμονή του Σαββάτου του Λαζάρου τελειώνει η νηστεία της Σαρακοστής και την Κυριακή αρχίζει η νηστεία της Μεγάλης Εβδομάδας.

Το Σάββατο του Λαζάρου εορτάζουμε, ως γνωστό, την Ανάσταση του τετραημέρου Λάζαρου. Ο Λάζαρος ήταν φίλος του Κυρίου και είχε δυο αδελφές, τη Μάρθα και τη Μαρία. Γνωστές σε μας από περικοπή του ιερού ευαγγελίου όπου αναφέρεται η φιλοξενία του Κυρίου από εκείνες.

Κάποια στιγμή ο Λάζαρος αρρώστησε και οι αδελφές του ειδοποίησαν τον Κύριο ότι ο Λάζαρος ήταν άρρωστος και Του ζήτησαν να πάει να τον θεραπεύσει. Ο Κύριος δεν ανταποκρίθηκε άμεσα στο κάλεσμά τους. Μετά από δυο ημέρες λέει ο παντογνώστης Κύριος στους μαθητές Του: «Ο Λάζαρος κοιμήθηκε, πάμε να τον ξυπνήσω». Όταν στο σπίτι του Λαζάρου, στη Βηθανία, ο Λάζαρος συμπλήρωσε τέσσερις ημέρες νεκρός. Πολλής κόσμος βρίσκονταν στο σπίτι του για να συμπαρασταθεί στις αδελφές του. Η Μάρθα, μόλις έμαθε ότι ο Χριστός έρχεται, έτρεξε να τον προϋπαντήσει. Στον μεταξύ τους διάλογο η Μάρθα εκφράζει την πίστη της στην παντοδυναμία Του και διατρανώνονται σπουδαίες θεολογικές αλήθειες για την αιώνια ζωή. Εκεί ο Χριστός λέγει ότι Εκείνος είναι η ζωή και η ανάσταση!

Πράγματι, κύριος της ζωής και του θανάτου είναι ο Χριστός, πλάστης και δημιουργός μας. Ουδείς άλλος εξουσιάζει την ανθρώπινη ζωή. Δεν μας ανήκει η ζωή, γι' αυτό η αυτοκτονία είναι θανάσιμο αμάρτημα.

Όταν έφθασαν στον τάφο, ο Κύριος ως άνθρωπος δάκρυσε. Και ζήτησε να ανοικτεί ο τάφος. Η Μάρθα προσπάθησε να το αποτρέψει γιατί μετά από τέσσερεις ημέρες η σάρκα του νεκρού θα είχε αρχίσει να σήπεται και θα είχε άσχημη μυρωδιά. Ο Χριστός, αφού προσευχήθηκε στον ουράνιο Πατέρα, δίνοντας παράδειγμα σε όλους μας, με δυνατή φωνή διατάζει τον Λάζαρο: «Λάζαρε, δεύρο έξω». Βλέπουμε τον Κύριο να προσεύχεται πριν επιτελέσει το θαύμα. Δίνει το παράδειγμα σε όλους τους χριστιανούς και το μήνυμα να μην επιχειρούμε ένα έργο πριν ζητήσουμε τη βοήθεια του Θεού.

Με αφορμή αυτό, προσθέτουμε ότι είναι καλό, πριν προχωρήσουμε σε κάτι σημαντικό στη ζωή μας ή πράξουμε κάποιο έργο, να ζητούμε την ευλογία του πνευματικού μας. Αφού, λοιπόν, προσευχήθηκε στον ουράνιο Πατέρα και Θεό μας, με δυνατή φωνή διατάζει τον Λάζαρο: «Λάζαρε, δεύρο έξω». Αμέσως ο νεκρός Λάζαρος εξέρχεται του τάφου ζωντανός. Ο Κύριος λέει να τον λύσουν από τα νεκρικά σάβανα και να τον αφήσουν να φύγει.

Ένα, ακόμη, θαύμα επετέλεσε ο Κύριος. Θαύματα πολλά έκανε ο Χριστός, όχι μόνο αυτά που είναι καταγεγραμμένα στο Ιερό Ευαγγέλιο. Αν όλη η διδασκαλία Του και όλα τα θαύματα καταγράφονταν οι τόμοι γραφής των θα ήταν τόσοι που δεν θα χωρούσαν σε όλο τον πλανήτη. Το συγκεκριμένο θαύμα είναι μία ακόμη απόδειξη, για τους άπιστους και ολιγόψυχους, της κυριαρχίας του Κυρίου επί της ζωής και του θανάτου. Οι παρευρισκόμενοι χάρηκαν για την Ανάσταση του Λαζάρου. Οι γνωστοί Φαρισαίοι και γραμματείς στεναχωρήθηκαν σφόδρα και απεφάσισαν εκτός από τον Χριστό να φονεύσουν και τον Λάζαρο. Να μην υπάρχει απόδειξη του μεγάλου θαύματος. Ανθρώπινη μωρία και βλακεία.

Ο Λάζαρος, μετά την ανάστασή του, αναχώρησε από την πατρίδα του Βηθανία για να αποφύγει το μίσος των Φαρισαίων και Γραμματέων. Έφθασε στην Κύπρο και χειροτονήθηκε επίσκοπος στην εκκλησία του Κιτίου, την οποία ο ίδιος ίδρυσε.

Η ιερά παράδοση αναφέρει για τον Λάζαρο τα εξής: Όταν αναστήθηκε ήταν τριάντα ετών και έζησε άλλα τριάντα έτη. Μετά την

ανάστασή του, δεν γέλασε ποτέ. Αιτία ήταν αυτά που είδε και ένιωσε κατά την τετραήμερο παραμονή του στον άδη. Μόνο μία φορά χαμογέλασε, όταν είδε έναν άνθρωπο να κλέβει μια στάμνα. Είπε: "το «χώμα » κλέβει «χώμα»". Ανθρώπινη πλεονεξία και ατιμία.

Η Ανάσταση του Λαζάρου πιστοποιεί και τη δική μας ανάσταση κατά τη Δευτέρα παρουσία του Κυρίου επί της γης. Όπως ξύπνησε ο Λάζαρος, έτσι θα ξυπνήσουν όλοι οι κεκοιμημένοι.

Ο Κύριος βρίσκεται στην πορεία προς το εκούσιο πάθος. Για να εκπληρώσει τον σκοπό κατάβασής Του από τους ουρανούς στη γη, τη σωτηρία και τη θέωση των ανθρώπων. Λίγα 24ωρα Τον χωρίζουν από τον, κατά την ανθρώπινη φύση Του, θάνατο και μάλιστα θάνατο ατιμωτικό. Ο θάνατος δια του σταυρού εθεωρείτο ατιμωτικός εκείνη την εποχή. Όμως, το τίμιο αίμα του Χριστού καθαγίασε τον σταυρό, διότι επάνω του Εκείνος νίκησε τον θάνατο και λύτρωσε το ανθρώπινο γένος από τη δουλεία της αμαρτίας.

Πλησιάζει και το Πάσχα των εβραίων. Ο Χριστός αναθέτει στους μαθητές Του να Του φέρουν ένα πουλάρι όνου και καθήμενος επ αυτού πορεύεται προς το εκούσιο πάθος. Φθάνει στα Ιεροσόλυμα και οι κάτοικοί τους, πληροφορηθέντες το θαύμα της Ανάστασης του Λαζάρου και γνωρίζοντας την τρίχρονη δημόσια δράση με τα θαύματα και τις ομιλίες Του, τρέχουν να τον υποδεχτούν. Τον φαντάζονται επίγειο αρχηγό και ελευθερωτή. Εκείνος, όμως, ο δημιουργός του παντός, έρχεται καθήμενος πάνω στο ταπεινό. Δεν φθάνει στη Ιερουσαλήμ με δόξα και με τους αγγέλους και τους αρχαγγέλους, ταπεινά και σεμνά πορεύεται. Όπως πρέπει στον μονογενή Υιό του Θεού.

Με βάγια στα χέρια όλοι στην υποδοχή· νέοι, γέροι, άνδρες και γυναίκες. Ζητωκραυγάζουν και επευφημούν: «Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος». Στρώνουν τα ρούχα τους και κλαδιά φοινίκων στο διάβα του. Δεν είχαν αντιληφθεί ότι μπροστά τους ήταν για τριάντα τρία ολόκληρα χρόνια, από τα οποία τρία σε δημόσια δράση, ο σαρκωθείς μονογενής Υιός του Θεού. Για αυτόν τον λόγο τον υποδέχονται με αυτό τον τρόπο, που κάνει γραμματείς και Φαρισαίους να λυσσάνε από το κακό και να ψάχνουν τρόπους εξοντώσεως του Θεανθρώπου.

Ανθρώπινη υπερηφάνεια και εγωισμός. Η κακία και ο φθόνος των ανθρώπων νεκρώνει τον νου και δεν βλέπει ότι γίνονται θαυμαστά πράγματα.

Σήμερα τον υποδέχονται ως μεσσία, ελευθερωτή και βασιλιά. Μετά από μερικές ημέρες ο ίδιος λαός, ο όχλος φωνάζει στον Πιλάτο: «σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν». Ποιόν; Αυτόν που σήμερα ζητωκραυγάζει και βροντοφωνάζει «Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος». Η ευμετάβλητος ανθρώπινη φύση του πεπτωκότος ανθρώπου από την αποθέωση και τα «ζήτω» στο «σταύρωσον» και στη λήθη. Ωραίο παράδειγμα που πρέπει οι άρχοντες των ανθρώπων να μην ξεχνούν. Οι άνθρωποι αλλάζουν γνώμη και προτιμήσεις. Βρίσκονται από τη μία στιγμή στην άλλη από το ζενίθ στο ναδίρ και το αντίστροφο.

Σάββατο του Λαζάρου και Κυριακή των Βαΐων κατέχουν σημαντική θέση στο ορθόδοξο εορτολόγιο ως Δεσποτικές εορτές. Τις τιμά ο ελληνικός με ιδιαίτερο τρόπο και κατανύξη. Η εκκλησία την Κυριακή των Βαΐων μοιράζει ευλογημένα βάρια στο τέλος της θείας λειτουργίας δια των χειρών των ιερέων. Το Σάββατο του Λαζάρου σε πολλές ελληνικές περιοχές τα παιδιά, κυρίως τα κορίτσια, λένε τα "κάλαντα" του Λαζάρου περιερχόμενα τα σπίτια με καλάθια στολισμένα και οι οικοδεσπότες προσφέρουν χρήματα, αυγά, ξηρούς καρπούς κλπ. Έθιμο που τείνει να εκλείψει στις ημέρες μας.

1ο απολυτίκιο (Ηχος α')

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σου πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν: «Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

2ο απολυτίκιο (Ηχος δ')

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου καὶ ἀνυμνοῦντες κρᾶζομεν: «Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

3ο απολυτίκιο (Ηχος πλαγιος β')

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον,
οἱ ἀγνώμονες Χριστόν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν. Ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω,
ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διὰ παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ: «Εὐλογημένος
εἶ ὁ ἐρχόμενος τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι».

Κοντάκιο (αυτόμελο)*, (Ηχος πλάγιος β')

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός.
Τῶν ἀγγέλων τὴν αἶνεσιν καὶ τῶν παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω
βοῶντός σοι: «Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι».

(*) αυτόμελο = ψάλλεται με δική του μουσικότητα, κατ' ἴδιον μέλος.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός

20220319

Воскресение Лазаря и путь к добровольному распятию Господа нашего.

Лазарева суббота, Вербная неделя — два важных и поворотных дня церковной жизни православия. Деспотические праздники. Речь идет о личности Богочеловека Иисуса Христа. В пятницу, накануне Лазаревой субботы, заканчивается Великий пост и в воскресенье начинается пост Страстной недели.

В Лазареву субботу мы празднуем, как известно, Воскресение четырехдневного Лазаря. Лазарь был другом Господа и имел двух сестер Марфу и Марию. Известны нам из места святого Евангелия, где упоминается гостеприимство Господне от них.

В какой-то момент Лазарь заболел, и его сестры сообщили Господу, что Лазарь болен, и попросили Его пойти и исцелить его.

Господь не сразу ответил на их призыв. Через два дня всеведущий Господь говорит Своим ученикам: «Лазарь уснул, позвольте мне пойти и разбудить его». Находясь в доме Лазаря, в Вифании, Лазарь был мертв четыре дня. Многие люди пришли к нему домой, чтобы поддержать его сестер. Марфа, как только узнала, что придет Христос, побежала ему навстречу. В диалоге между ними Марфа выражает свою веру в Его всемогущество и раскрываются важные богословские истины о вечной жизни. Там Христос говорит, что Он есть жизнь и воскресение!

Действительно, владыкой жизни и смерти является Христос, наш создатель и создатель. Никто другой не доминирует в человеческой жизни. Жизнь не наша, поэтому самоубийство – смертный грех.

Когда они дошли до гроба, Господь как человек заплакал. Он попросил открыть гробницу. Марта старалась предотвратить это, потому что через четыре дня плоть мертвеца начала бы гнить и плохо пахнуть. Христос, помолившись Отцу Небесному, подав всем нам пример, громким голосом повелевает Лазарю: «Лазарь, выйди». Мы видим, как Господь молится перед тем, как совершить чудо. Он подает пример всем христианам и призывает не предпринимать никаких действий, не попросив помощи у Бога.

По этому поводу добавим, что хорошо, прежде чем приступить к чему-то важному в нашей жизни или заняться каким-либо делом, попросить благословения нашего духовного. Помолвившись нашему Небесному Отцу и Богу, он громким голосом приказывает Лазарю: «Лазарь, выйди». Тотчас мертвый Лазарь выходит из гроба живым. Господь велит отвязать его от погребальных пелен и отпустить.

Господь совершил еще одно чудо. Христос совершил множество чудес, не только описанных в Святом Евангелии. Если бы все Его учение и все Его чудеса были записаны, тома их сочинений были бы такими многочисленными, что не поместились бы на всю планету. Это особое чудо является еще одним доказательством для

неверующих и слабонервных владычества Господа над жизнью и смертью. Присутствовавшие радовались Воскресению Лазаря. Известные фарисеи и книжники глубоко опечалились и решили помимо Христа убить и Лазаря. Пусть не будет никаких доказательств великого чуда. Человеческая природа и глупость.

Лазарь после своего воскресения покинул родной город Вифанию, чтобы избежать ненависти фарисеев и книжников. Он прибыл на Кипр и был рукоположен во епископа в основанной им же церкви Кити.

Священное предание говорит о Лазаре следующее: Когда он воскрес, ему было тридцать лет, и он прожил еще тридцать лет. После своего воскрешения он никогда не смеялся. Причиной стало то, что он увидел и почувствовал во время своего четырехдневного пребывания в аду . Лишь однажды он улыбнулся, когда увидел, как мужчина украл кувшин. Он сказал:" «почва» крадет «почву». Человеческая жадность и бесчестие.

Воскресение Лазаря удостоверяет и наше собственное воскресение во время второго присутствия Господа на земле. Как проснулся Лазарь, так проснутся все спящие .

Господь на пути добровольной страсти. Для исполнения цели Своего сошествия с небес на землю, спасения и обожения людей. Несколько 24 часов отделяют Его от, по Его человеческой природе, смерти и даже бесчестной смерти. Смерть на кресте в то время считалась позорной. Однако честная кровь Христа освятила крест, потому что на нем Он победил смерть и искупил род человеческий от рабства греха.

Приближается и еврейская Пасха. Христос поручает Своим ученикам принести Ему осленка и, сидя на нем, идет навстречу добровольной страсти. Он приезжает в Иерусалим и жители его, извещенные о чуде Воскресения Лазаря и зная трехлетнюю общественную деятельность Его чудесами и речами, бегут приветствовать его. Они представляют его земным лидером и освободителем. Но он, творец всего сущего, сидит на смиренном

месте. Он не приходит в Иерусалим со славой и с ангелами и архангелами, он ходит смиренно и скромно. Как и подобает едиnorodному Сыну Божию.

С мечами в руках все на приеме • молодые, старые, мужчины и женщины. Они кричат и ликуют: «Осанна! Блажен Грядущий». Они расстелили на его пути свою одежду и пальмовые ветви. Они не осознавали, что перед ними целых тридцать три года, из них три в общественном действии, воплотившийся Единородный Сын Божий. По этой причине они так приветствуют Его, что заставляет книжников и фарисеев бунтовать против зла и искать пути погубить Богочеловека. Человеческая гордость и эгоизм. Злоба и зависть человеческая омертвляют ум, и он не видит, что происходят чудесные вещи.

Сегодня его встречают как мессию, освободителя и царя. Через несколько дней те же люди, толпа кричат Пилату: «распни, распни Его». Кому; Тот, кто сегодня ликует и кричит «Осанна, благословен Грядущий». Изменчивая человеческая природа умирающего от апофеоза и «жизни» к «распятию» и забвению. Прекрасный пример, который правители человечества не должны забывать. Люди меняют свое мнение и предпочтения. Они из одного момента в другой идут от зенита к надиру и наоборот.

Лазарева суббота и Вербное воскресенье занимают важное место в православном календаре как деспотические праздники. Греческий язык чтит их особым образом и с удовольствием. В Вербное воскресенье церковь по окончании богослужения раздает освященные пальмы через руки священников. В субботу Лазаря во многих регионах Греции дети, в основном девочки, поют «каланду» Лазаря, окружая дома украшенными корзинами, а хозяева предлагают деньги, яйца, орехи и т. д. Этот обычай в наши дни имеет тенденцию исчезать.

1-й диплом (Звук 1)

Уверовав в общее воскресение прежде страстей твоих, ты воскресил из мертвых Лазаря, Христа Бога; откуда и мы, как дети, неся

символы победы, помогаем Тебе, победителю смерти: «Восстань в вышних, благословен Он». пришедший во имя Твое, Господи».

2-й диплом (Звук 4)

Поздравляю Тебя через Крещение, Христос Бог наш , тис. бессмертный жизни Мы достойны ѿ Воскресить и тебя пение мы кричим : « Они ушли в им Всевышний , благословен Грядущий в имя Господне».

3-й финал (Звучит курсивом) б)

После того, как ветки похвалили до после древесины , собранной позже, ої невежественный Христос , евреи тот Бог . Мы нет верит ἀμεταθέτω , ἀεὶ лауреаты как благотворный , для все давайте поможем αὐτῷ : « Благословенный ». ты тот, кто придет тот Адам вспомнил .

Контакио (автомело)*, (Звук б)

Тῷ трон в ορανῶ , τῷ продается на ее земля пассажир Христос Бог. Его ангелов тот они есть и из детской памяти ждать помогая тебе: « Блаженный Ты тот , кто придет Адам быть отозван .

(*) automelo = исполняется с собственной музыкальностью, собственным участником.

Миргиотис Панайотис

Математический